

Lidický zpravodaj

listopad 2024 · číslo 11 · ročník 28 · zdarma

Milí a milé,

předposlední měsíc tohoto roku je tady. Neuvěřitelné. Pro mě byl tento rok velmi smutný, niterný rok, zároveň byl také plný naděje, lásky, nových i starých přátel a rodiny... Měsíc listopad je takový ten měsíc, kdy se můžeme při šálku dobrého čaje zamyslet nad celým tímto téměř uběhlým rokem, jaký byl, jaký byste rádi měli ten příští a co je třeba pro to udělat. Listopad je měsíc, kdy můžeme jít více do sebe, a ve chvílích, kdy nám chybí slunce hledat a kultivovat své vnitřní světlo.

Míša Klapalová, vaše zpravodajka

JUBILANTI V MĚSÍCI LISTOPADU

Věra RADOSTOVÁ

Drahomíra HUMLOVÁ

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví,
hodně štěstí a spokojenosti 😊

PODĚKOVÁNÍ

„Mnohokrát děkuji za předání dárku a gratulaci u příležitosti mých narozenin.“

Milena Doležalová

KONČÍ PLATNOST OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ-KNÍŽKA!!!

OBČANSKÝ PRŮKAZ – TYP KNÍŽKA
- **POZOR** – PLATNOST KNÍŽKOVÝCH OP SKONČÍ 02.08.2026

► Tento typ dokladu je platný za předpokladu – občan narozený před 01.01.1936, v OP je vyznačena platnost bez omezení a je v dokladu vyznačeno státní občanství Česká republika

OPUSTILA NÁS JAROSLAVA SKLENIČKOVÁ, POSLEDNÍ LIDICKÁ ŽENA

Text a foto: Bohumil Kučera

Paní Jaroslava v době lidické tragédie přesáhla o pouhé 3 měsíce své 16. narozeniny, to jí nejspíše uchránilo od osudu zavražděných lidických dětí. Přežila spolu s maminkou a sestrou Miloslavou útrapy koncentračního tábora Ravensbrück. Její tatínek byl spolu s ostatními lidickými muži zastřelen u zdi Horákova statku.

Paní Jaroslava Skleničková je autorkou výjimečných knih, kde na tu hroznou dobu vzpomíná „Jako chlapce by mě zastřelili“ a „Vzpomínky mě stále tíží“. Náhled a postřehy v takto závažných příbězích zaslouží obdiv.

Stejně tak celoživotní osvěta, besedy za památku obětí nacismu a lidické tragédie i proti bezpráví napříč společností a světem.

Paní Skleničková též vynikala i ve svém velmi vysokém věku duševní svěžestí, skvělou pamětí a důslednou občanskou odpovědností. Za příklad můžeme uvést pravidelnou účast ve všech svobodných volbách, vyjma těch posledních, co se konaly jen před pár dny.

Psát bychom mohli mnohé, možná ale bude stačit prostě říci:

„Děkujeme Vám za vše Jarší, odpočívajte v pokoji, budete nám tu v Lidicích i celé společnosti velmi scházet. Vaše odkazy, myšlenky a principy tu ale s námi zůstávají. Čest Vaší památce!“

Dovolujeme si vyjádřit upřímnou soustrast Vaší rodině.

POSLEDNÍ LIDICKÝ MUŽ

Text a foto: Antonín Nešpor, Jindřich Lion (1922-2012): Poslední Lidický muž. Tato esej byla sepsána jako soutěžní text pro Svaz Protifašistických Bojovníků 30. 8. 1966. Eсей nebyla publikována.

III.

Odházejí do jiné hospody, kde jim vyjednali nocleh na půdě v seně. Není to moc pohodlné, ale kdo už v takové situaci hledí na pohodlí.

Přes veliké vypětí nervů nakonec únava přemohla všechny čtyři utečence, kteří usnuli a prospali téměř celý příští den.

Stejně bylo nutno čekat opět do setmění.

První se probouzí k večeru. Přivádí ostatní do stavu bdělosti a společně vyčkávají prvních hvězd. Konečně přicházejí spojky. Jsou to sice pytláci, ale hostinský nás při loučení uklidňuje: nebojte se chlapi, ti už převedli spoustu takových, jako jste vy.

A tak se jde.

Venku je tma jak v pytli. Hustě padající sněhové vločky navíc oslňují při chůzi. Přesto nezbývá než pokračovat.

Na rohu čeká další spojka. Chvíli jde skupina mlčky. Pak jeden z doprovodu poznamená: ty aktovky tady musíte nechat, ty by vám při přechodu překážely.

Co dělat, naše čtveřice se zbavuje svého posledního majetku. Vždycky se zřejmě najdou lidé, kteří těží ze situace svých bližších. Jedni riskují životy za svobodu druhých a ti druzí je za to ještě okradou. V takových chvílích se pozná charakter člověka.

Ze tmy ve předu se ozývá soví houkání.

V pořádku, poznamenává spojka. Vzduch je čistý, můžeme pokračovat. Je to smluvené znamení jejich pomocníků. Ale dělají to dobře, od pravých sov k nerozeznání.

K hranicím zbývají ještě tři kilometry. Jak krátká a přece tak nekonečně dlouhá cesta!

Skupina stoupá průsmykem na Javorinu. Nad nimi vykoukl z oblak srp měsíce.

Ozářená krajina budí dojem hodiny duchů. Osoby i stromy vrhají tajuplné stíny nejbizarnějších tvarů.

Ten průsmyk – to byla hranice. Napětí dosahuje vrcholu. Každý účastník hledí soustředěně před sebe. Tlukot vlastního srdce zní opět jako dunění zvonu. Postupují pomalu a obezřetně. Konečně někdo z nich praví: „Komenský to měl lehčí. Vzal hlínu a jel.“ Právě to potřebovali. Těch několik málo slov vneslo úlevu do napjaté situace.

Bezděky se všichni museli usmát. A tento osvobozující smích je současně i uklidnil.

Konečně: hraniční patník! Pravou nohou překračují všichni pomyslnou čáru. Ne nejsou pověřiví. A přece, pro jistotu, kdyby v té pověře snad přece jen bylo stébélko pravdy. Tedy pravou stanuli poprvé na půdě Slovenska. Na půdě, kam tehdy ještě nevkročila noha německého vojáka. Snad mají tedy přece jen to nejhorší za sebou!

Sestupují kolmo k malebné salaši. Starý pastýř je hostí šálkem čerstvého mléka. Ale nikdo nemá chuť do dlouhých řečí. Ještě jeden šálek a jde se spát. Za chvíli už nikdo z nich o sobě neví. Přemohla je únava.

Slunce už je vysoko nad vrcholky nejvyšších stromů, když je Zemanovič, tak se pastýř jmenoval, odvádí do Hlubinné. Po cestě potkávají kominíka. Že by přece? Chtěj

nechtěj to přispívá k lepší náladě. Snad jim přináší štěstí.

Skutečně jde dosud všechno téměř hladce. Místní Čech, který zůstal na Slovensku, jim dává k dispozici peníze. Ale i Slováci jim dávají najevo své sympatie. Všichni o nich vědí, že utíkají před nacisty. Že jejich cílem je čs. zahraniční armáda. Většina činem, a mnozí třeba jen povzbudivým slovem nebo dokonce pouhým pohledem ukazují, na čí straně jsou. Místní hostinská je dokonce na rozloučenou políbila.

Nevím, zda mám pokračovat. Stovky Čechů, prostých vlastenců, opouštělo v oněch dnech stejnou cestou protektorát za vytouženou svobodu. Stovky, a snad dokonce tisíce občanů ze všech koutů Českých zemí opouštěly tehdy své domovy, rodiny, nejbližší. Aby jim vybojovali život důstojný člověka. Opouštěli poměrnou jistotu a vydávali se do neznáma, kde číhalo nebezpečí na každém kroku. Riskovali životy, aby jiní mohli žít. Ale z těchto tisíců už desítky popsaly svou anabázi v tisku, rozhlase, televizi. Má tedy cenu opakovat mnohokrát řečené?

Byl jsem dlouho na pochybách. Snad je skutečně škoda času i námahy. Ale pak jsem se přece jen rozhodl: ne, toto je výjimečný případ. I když prošel stejnými útrapami jako ostatní, o tomto člověku by se mělo vědět. Byl jedním z tisíců a přece svým způsobem jiný. Jediný lidický muž, žijící dnes mezi námi, který přežil nacistické běsnění. Žijí snad ještě jiní, v Lidicích narození, ale ti už v obci onoho 10. června 1942 nebydlili, neměli místní občanství.

Ti z nich, kteří je měli a žili v onen osudný den jinde, neunikli německé důkladnosti. Nacisté je pozavírali dodatečně a dodatečně je popravili. Josef Stríbrný je proto skutečně jediný žijící mužský občan původních Lidic. A navíc jeden z těch, na nichž byla dlouho páchána křivda.

Mnozí z těch, kteří se dobrovolně vydali do zahraničních armád, položili své mladé životy – jak říkají tak vznosně básníci – na oltář vlasti. Jiní se vrátili a byla léta, kdy za svou službu vlasti trpěli. Doma, ve vlastní zemi. Za to, že je osud náhodou zavál do Anglie. Nevolili si směr, byli ochotni bojovat všude.

Je to celkem známá skutečnost, ona doba už je za námi. Byli rehabilitováni, vzati zpátky do svých původních povolání. Už o tom ani nemluví. A je to tak správné, staré chyby nemá smysl oživovat. Ale jejich příspěvek při osvobození republiky nemá být zapominán. Lidice se staly u nás i ve světě symbolem utrpení nacisty okupované země. Proto jsem se rozhodl popsat ve zkratce historii posledního lidického muže.

Donedávna o něm nikdo nevěděl. Říkalo a psalo se, že byli všichni lidičtí muži vyvražděni. Nemluvílo se něm proto, že ho osud náhodou zavál do Anglie. Jako kdyby

všichni, kdož dobrovolně opustili vlast, nešli bojovat proti stejnému nepříteli, proti stejné, zruďné ideologii, jakou byl fašismus, ať už se s ním střetli na Východě či na Západě. Čtete dál a pochopíte křivdu, jež na těchto lidech byla páchána.

(pokračování příště)

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

Text a foto: Pavel Danko, předseda MO Lidice

Dne 21. 9. 2024 jsme uspořádaly rybářské závody na našem rybníku. Rybářských závodů se zúčastnilo 72 závodníků, z toho 34 dětí, celkem bylo na závodech odhadem 140 lidí. Počasí nám přálo, i když ráno bylo trochu chladněji, ale s postupujícím časem bylo už u vody dobře. Myslím, že si to všichni užili a strávili pěkný den u vody. Poděkování CARP BROTHERS za věcné ceny pro soutěžící a LES SERVIS Jiřího Kotouče za poháry pro soutěžící. Děkuji děvčatům v bufetu za skvělou práci a zvládnutí tak velkého počtu lidí. Těšíme se na příští rok, a že bude alespoň stejná účast jako letos. Petrův zdar!

SYCHRAVO

Text a foto: Jarda Adamec

Je tu, někdo ho má rád, já nééé! Podzim, stromy opouští listí, které přidává práci místním technickým službám, které kvalitně udržují po celý rok lipovou alej, náves, neboli náměstíčko a přilehlé pozemky okolo naší pěkně upravené vsi. Podzim je tedy smutné období, dušičky, deště a jiné nepříjemné záležitosti. Ale neklesejme na mysli, zase tu mají děti helouvín, tedy Halloween, slavený v anglosaských zemích maškarním rejmem (dětí), spojený s koledami a různými žertíky, přenesený i do našich krajin.

Je tu jiná zábava, fotbalové zápasy, posvícení, pěkná a sousedská, jó za našeho mládí... Při dnešních cenách aby si člověk na posvícení vzal půjčku, hmm. Mně se staly jiné věci, které mě potrápily. Musel jsem porazit meruňku pro její nemoc, odloupávala se jí kůra a v jednom větším větru se ulomily dvě velké větve. Na meruňce jsem měl přes dvacet let dvě budky, kde hnízdily sýkorky. Bylo zde velké zimní krmítko. Když jsem strom porazil, napočítal jsem 37 letokruhů.

sýkorka koňadra

Dalších osm budek mám pod střechou, kde se rozrůstali dvakrát do roku společenství

vrabci domácí. Na jedné lípě proti domku mám jednu budku, tam sídlili kosové. Při čištění budek jsem našel dvě budky s malými kostrami nedokrmených mlád'at, jedny byly sýkorky, druhé byly vrabčí. Vrabci měli mladé dvakrát do roka, letos pouze jednou. S manželkou jsme je rádi sledovali z našeho sezení. Ve třech případech jsem viděl, jak straky nahánějí krmící ptáky přímo u budek. Uchopí je do drápů, nebo do zobáku a odnesou si je jako

straka obecná

krmivo. Vrabci i sýkorky se odstěhovali, na zahrádce korzují straky, které nám ostatní ptactvo vyhnaly. Vrabci se přemístili do tují, mezi zahrádkami, kde asi hnízdí, ale i tam se straky pustí a dospělé vrabce vytahují za jejich naříkání a odnášejí si je. Na zahrádce mám pítka, kam chodí pít malé ptáčky, včely a jiná havěť, straky je vyženou. K pítku létají hrdličky a hřivnáči, přiletí straka a vyžene je taky! Strak jsou plné střechy, i lipová alej je samá straka. CO S TÍM? Odpoví mi někdo?

vrabec domácí

Ale nakonec něco veselejšího. Někde jsem slyšel, jak žena v jiném stavu volala manželovi, že jí praskla voda a on jí odpověděl, že jde volat instalatéra. Stalo se v práci v sedmdesátých letech v jedné firmě ve Středoklukách. Ráno v zimě vypnutá elektrika, když nejde elektrika, nejde čerpadlo na vodu. Kolega chtěl na tu větší potřebu, vrátil se, že tam není toaletní papír, nějaký dobrák mu podal několik archů kopíráku modré barvy. Asi za hodinu zapnuli elektriku..., když nejde elektrika, neteče voda. Kolega si sahal všude, po obličejí, po uších. Modrý kopírák vykonal své. Obličej si umyl, horší bylo odpoledne po směně, když se kolega svlékl a šel se sprchovat, měl modré pozadí i popředí.

LIDICKÁ STOPA V MICHELLINU

Text a foto: Dany Ludvíková

V dnešním článku bych vám ráda blíže představila Birmingham, město, které je mi už přes čtyři roky domovem.

Birmingham je známý pro svůj rozsáhlý systém kanálů, které byly klíčové během průmyslové revoluce. Město má dnes více kanálů než italské Benátky – zhruba 56 kilometrů kanálových cest, které se klikatí přes celé město a jeho okolí. Nejslavnější kanálová cesta je Birmingham Canal Navigations, která dříve spojovala Birmingham s jinými městy a průmyslovými centry. V dnešní době je využívána spíše rekreačně. Můžete se projet malými čluny, ve kterých jsou zabudované útulné kavárničky, a kolem kanálů jsou také příjemné restaurace a pěší trasy vhodné na hezkou procházku.

V devatenáctém století se Birmingham stal srdcem britského průmyslu, a během druhé světové války tak byl cílem mnoha náletů německé Luftwaffe. Město bylo opakovaně bombardováno, takže zde není mnoho historických budov.

Všechny budovy, které byly postaveny na připomenutí historie Birminghamu, jsou tedy poměrně nové, ale vytvořené podle původních plánů.

Co se týče spojitosti mezi Lidicemi a Birminghamem, na lidickou tragédii reagovala celosvětová komunita a

Birmingham nebyl výjimkou. Místní obyvatelé a představitelé města přispěli pomocí sbírek na obnovu Lidic po válce. Památka Lidic je v Birminghamu stále udržována, a každý rok se příběh Lidic připomíná v pamětní zahradě, která nese název Lidice

Garden a nachází se v parku Cannon Hill. Jako Češku s kořeny v Lidicích mě toto hřeje u srdce. Sama se Cannon Hill parkem často a ráda procházím a cítím jakousi hrdost, když slyším, jak se lidé ze všech koutů světa o Lidicích a jejich osudu baví a připomínají si tak historii města.

Birmingham se také pyšní moderní knihovnou, která byla dostavěna roku 2013. Je to jedna z největších veřejných knihoven v Evropě a je domovem více než čtyř set tisíc knih, včetně rozsáhlých sbírek rukopisů a vzácných tisků. Nahoře v knihovně je například místnost věnovaná Williamu Shakespearovi, která obsahuje jeho originální díla a rukopisy.

Co se současnosti týče, Birmingham je kosmopolitní město, které hostí různé kulturní akce a festivaly. Naše město má velmi bohatou hudební historii. Pochází odsud například známá hudební skupina Black Sabbath a její zakladatel, birminghamská legenda Ozzy Osbourne.

Narodil se zde i J. R. R. Tolkien, slavný autor trilogie Pán prstenů a Hobita, nebo Julie Walters, herečka známá z filmů o Harrym Potterovi nebo z muzikálu Mamma Mia. Birmingham je ale také domovem pro Birmingham Royal Ballet a Symphony Hall, která patří k nejlepším koncertním sálům na světě.

Právě v Symphony Hall se odehrávala má promoce a byl to neskutečný zážitek. Člověk si tyto chvíle moc nepřipouští, až do okamžiku, kdy se prochází po pódiu s diplomem v ruce a slyší bouřlivý potlesk. Je to opravdu životní okamžik – najednou se vám před očima promítnou celé ty čtyři roky studia, nekonečné noci psaní disertační práce, všechny smutné i veselé momenty, práce ve městě a chvíle s přáteli. Všechno to uteče tak rychle, a najednou stojíte na pódiu, vidíte všechny ty pyšné pohledy vašich rodičů a uvědomíte si, že teď jste už opravdu dospělí, samostatní, a máte jakousi svobodu. Nic vás nedrží, svět je teď jen váš.

Co se týče gastronomie, Birmingham je místem s velmi bohatou kulinářskou kulturou. Ať už máte rádi tradiční britskou kuchyni, francouzské techniky, asijské fusion, nebo indickou kuchyni, u nás opravdu seženete vše. Nespočet malých restaurací, kaváren, bister, brunchových míst a samozřejmě také michelinských restaurací, které jsou velkou součástí mé kariéry. Ve městě máme aktuálně pět michelinských restaurací – Adam's od Adama Stokese, která byla mým domovem po skoro tři roky, Simpsons, Purnell's, Grace & Savour a Opheem, první restaurace v Birminghamu s dvěma michelinskými hvězdami, která je také první indickou restaurací se dvěma hvězdami mimo Londýn.

Čas opravdu letí, už máme listopad, podzim v plném proudu, i přesto, že v Anglii je deštivý podzim prakticky celý rok, když přiletím zpátky domů do Česka, užívám si náš podzim plnými doušky – krásně zbarvené stromy v lesích, vůni deště a houby. I přesto, že v Anglii je ideální podnebí pro houby, jen velice málo lidí na ně chodí. Zato u nás je období hub snad to nejoblíbenější, a tak se vždy těším, až přiletím domů, vezmu košíky do rukou s nožičkem a vyrazím do lesa, kde mi větvičky praskají pod nohama, listí šumí a les krásně voní. Je to takový zasloužený relax a útěk z hektického města.

Podzimní recept na sýrové sušenky

V tomto podzimním období se s vámi ráda podělím o recept na sýrové sušenky ze slaneého těsta. Tyto sušenky můžete plnit čímkoli, co máte rádi, ale já je často připravuji s bylinkovou emulzí. Jsou perfektní na slané mlsání po dlouhých procházkách v lesích.

Na těsto budete potřebovat:

- 250 gramů hladké, prosáté mouky
- 200 gramů změkklého másla
- 100 gramů parmazánu (nejemno nastrouhaného)

Postup:

S těstem se pracuje velmi podobně jako s lineckým. Prosátou mouku smíchejte rukou nebo v robotu se změkklým máslem a spojte dohromady. Poté přidejte nejemno nastrouhaný parmazán. Když je těsto hotové, vyválejte ho mezi dvěma pláty pečicího papíru válečkem na tloušťku zhruba 5 milimetrů. Vyválené pláty nechte na pevné podložce vychladnout v lednici. Jakmile jsou pláty ztuhlé, vykrojte tvary podle libosti a naskládejte je na plech. Troubu přehřejte na 180 °C a pečte zhruba 7 minut nebo do zlatova.

Na emulzi budete potřebovat:

- 2 žloutky (velikost M)
- 250 gramů oleje (může být slunečnicový, nebo ochucený, např. Česnekový)
- sůl podle chuti
- bylinky podle chuti (nejemno nasekané)
- šťáva z citronu

Postup:

Do vyšší nádoby dejte žloutky, špetku soli a pár kapek citronové šťávy. Pomalu a postupně přilévajte olej a emulzifikujte ponorným mixérem. Průběžně ochutnávejte a podle potřeby přidávejte sůl, citron nebo případně pepř. Když je emulze hotová, přimíchejte nejemno nasekané bylinky.

Jakmile je emulze hotová, přeneste ji do cukrářského pytlíku a použijte ji k slepení upečených sušenek. Můžete je také obalit v jemně nasekaných bylinkách nebo v

orůšcích, což jim dodá skvělý vzhled i chuť. Nechte sušenky vychladnout a poté podávejte.

Moc vám děkuji za váš čas! Držím palce při pečení, užívejte si krásy podzimu a budu se těšit u příštího vydání.

Vaše Dany

➔ Chcete vidět ještě více pod pokličku michelinské restaurace? Máte nějaký konkrétní dotaz? Není problém! Napište vaše dotazy na adresu redakce: dozpravodaje@seznam.cz a Dany vám na ně velmi ráda odpoví! ☺

TJ SOKOL LIDICE/ III. TŘÍDA (9. LIGA) Kladno – SEZÓNA 2024/25: VÝSLEDKY, AKTUALITY

Text: Bohumil Kučera

VÝSLEDKY:

7. kolo – 22. 9. 2024

Novo Kladno – Sokol Lidice 1:2

Domáci vedli brankou Šmolíka od 9. minuty. Za Lidice srovnal Tomáš Radosta v 67. minutě a výhru trefil Jan Přerovský v 87. minutě. Lidice jsou aktuálně na 5. místě tabulky.

8. kolo – 28. 9. 2024

Sokol Lidice – Baník Stochov 4:1

Skvělý zápas se povedl Lidickým. Přehráli silný Stochov. Na úspěchu se postupně podíleli Petr Vaňha 9., Josef Procházka 60., Jan Přerovský 71. a uzavřel opět Jan Procházka v 84. minutě. Za hosty skóroval v 65. minutě Jan Ploch.

9. kolo – 5. 10. 2024

Běleč – Sokol Lidice 1:0

Lidice možná překvapivě padly nejtěsnějším výsledkem v Bělči. Za domácí proměnil penaltu Filip Trousil krátce před poločasem. Lidice drží 5. příčku.

10. kolo – 12. 10. 2024

Sokol Lidice – SK Doksy B 4:0

Parádní duel rozehráli fotbalisté Lidic se zálohou Dokes. Branka Lidic zůstala nedotčena, do soupeřovy se postupně trefili v 22. minutě Jan Tyburec, dále v 33. minutě Jan Halwiger, 60. minuta Kristián Maršoun a uzavřel v 77. minutě Daniel Frank.

ROZPIS ZÁPASŮ PRO MĚSÍC LISTOPAD:

13. kolo – 2. 11. 2024, 14:00 hod.

SK Braškov „B“ – Tělovýchovná jednota Sokol Lidice

1. kolo – 9. 11. 2024, 11:00 hod.

Tělovýchovná jednota Sokol Lidice – FC Čechie Velká Dobrá „B“

ŘÍJEN V PAMÁTNÍKU LIDICE

Text a foto: Tereza Stehlíková

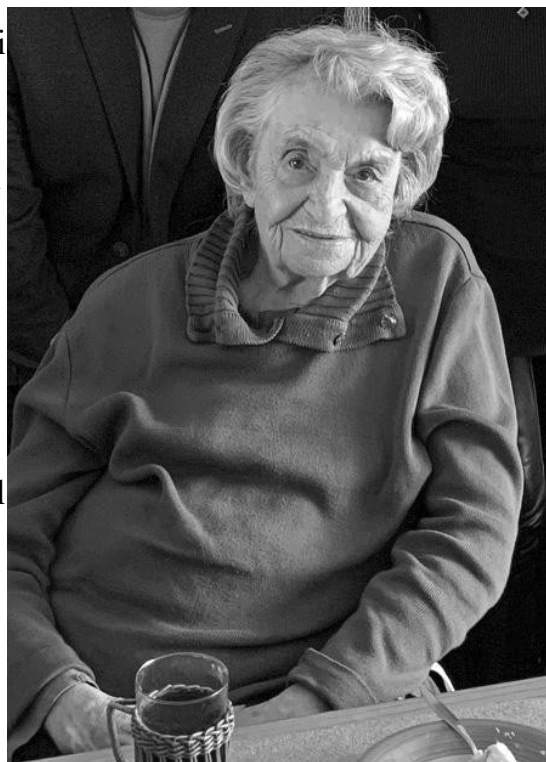
ODEŠLA POSLEDNÍ LIDICKÁ ŽENA, PANÍ JAROSLAVA SKLENIČKOVÁ

Občas se stane, že někoho ve svém životě znáte tak dlouho, až se vám zdá, že tady s vámi bude navždy. Pro mě byla takovýmto člověkem paní Jaroslava Skleničková z Lidic. Znali jsme se více než pětadvacet let a Jaří, jak jí říkali její nejbližší, a jak jsme se ji naučili oslovovat i my, byla člověkem, bez kterého si Lidice dovedu jen těžko představit.

Jaří se narodila 27. března 1926. Její maminka Anna pocházela z rodiny lidického pohostinského Josefa Votruby a tatínek Jaroslav, rodák z Rosnic u Hradce Králové, byl vyhlášeným cukrářem a šéfkuchařem. Před válkou pracoval na mnoha místech Československa a Jaří s ním tak prošla i jeho působišti v Luhačovicích a ve Smokovci na Slovensku. V březnu 1939, po nacistické okupaci a osamostatnění Slovenska, se

Suchánkovi vrátili do Čech a usadili se v Lidicích. Zde je zastihly tragické události června 1942, které rodinu nesmazatelně poznamenaly. Jařin tatínek byl totiž jedním z 173 lidických mužů, které němečtí nacisté zavraždili v zahradě Horákova statku.

Mladičká Jaroslava měla tehdy obrovské štěstí, že jí bylo na konci března 1942 šestnáct. Kdyby byla o pouhé tři měsíce mladší, skončila by její životní pouť spolu s dalšími 82 lidickými dětmi v plynových autech v Chelmnu nad Nerrem. Pokud by se narodila jako chlapec, jak si to její tatínek moc přál, zastřelili by ji tehdy spolu s ním...

Takto se však ocitla jako vůbec nejmladší lidická žena v koncentračním táboře Ravensbrück. Zde společně s maminkou a starší sestrou Mílou prošly tři roky trvajících hrůzami a utrpením.

Mezi lidickými ženami byla Jaří výjimečná nejen svým nízkým věkem, ale i vynikající pamětí a neuvěřitelným smyslem pro humor. V neposlední řadě pak také tím, že se jako jediná pustila do literárního zpracování svých vzpomínek. Napsala dvě knihy – „Jako chlapce by mě zastřelili“ a „Vzpomínky mě stále tíží“, přičemž zejména ta první je naprosto výjimečná a právem si našla řadu čtenářů nejen u nás, ale i za hranicemi naší republiky.

Tak, jak lidické ženy postupně odcházely tam, odkud není návratu, zůstaly pojednou Jaří se svou sestrou Miloslavou těmi posledními. Míla nás navždy opustila v prosinci 2019 a Jaří se tak stala poslední žijící lidickou ženou. Když jsme jí byli letos v březnu přát k jejím úžasným 98. narozeninám, jichž se dožila v dokonalé duševní svěžesti, netušili jsme, že je to naposled. V pátek 27. září 2024 večer se životní pout' Jaroslavy | Skleničkové navždy uzavřela.

Milá Jaří, budeš nám všem moc chybět a nikdy na Tebe nezapomeneme. Čest Tvé památce!

PhDr. Eduard Stehlík, Ph. D., MBA
ředitel Památníku Lidice

OSOBNÍ PŘÁNÍ K NAROZENINÁM

V úterý 8. října 2024 jsme společně popřáli paní Janě Hanzlíkové rozené Müllerové k jejím krásným 82. narozeninám. Paní Jana je jedním ze sedmi lidických dětí, které se narodily bezprostředně po vyhlazení obce a zároveň i jedním ze sedmnácti dětí, které byly po válce nalezeny a vrátily se zpět do Lidic.

Milá paní Jano, přejeme Vám i nadále jen vše dobré – štěstí, životní optimismus a pevné zdraví!

TELEVIZNÍ REPORTÁŽ O MLADÝCH UMĚLCÍCH V LIDICKÉ GALERII

Ve středu 9. října Lidická galerie opět naplno ožila! S radostí jsme přivítali početnou skupinu dětských návštěvníků, z nichž mnozí patří k autorům letošního ročníku Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice na téma „Karavana“. Lektorky edukačního oddělení Památníku Lidice představily dětem zcela nový doprovodný program k výstavě s názvem „Za velbloudy do pouště“, který je určen pro žáky I. stupně ZŠ. Veškeré dění tohoto dopoledne zaznamenávali i reportéři z České televize, kteří připravili krásnou reportáž do Zpráviček na programu ČT Děčko.

Reportáž, v níž uvidíte například ukázkou z „karavanní“ expozice nebo rozhovory s mladými umělci, najdete na: <https://decko.ceskatelevize.cz/zpravicky>.

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA PAMÁTNÍKU LIDICE PRO VEŘEJNOST

Ve středu 16. října 2024 se konala poslední letošní komentovaná prohlídka s ředitelem Památníku Lidice Eduardem Stehlíkem, kterou prozářilo nejen nádherné podzimní slunce, ale i milí návštěvníci a naši vzácní hosté – paní Sylvia Klánová, dcera akademické sochařky Marie Uchytílové, autorky Památníku dětských obětí válek a pan Jiří Pitín, přeživší lidické dítě. Všem ještě jednou moc děkujeme za účast!

SLAVNOSTNÍ KŘEST AUDIOKNIHY „LIDICKÁ VZPOMÍNÁNÍ“

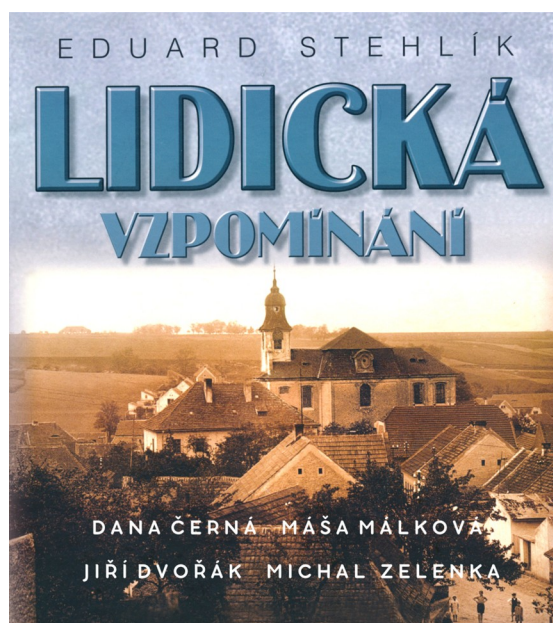
V úterý 22. října 2024 proběhlo slavnostní komponované odpoledne, během něhož byla veřejnosti představena nová audiokniha Památníku Lidice s názvem „Lidická vzpomínání“. Autorem vyprávění o starých Lidicích a jejich obyvatelích je Eduard Stehlík, projekt svými skvělými hlasy podpořili herci Jiří Dvořák, Dana Černá, Marie Málková a Michal Zelenka. Akce proběhla za

osobní účasti ředitele Památníku Lidice Eduarda Stehlíka a našich hereckých přátel, kteří se na vzniku audioknihy podíleli, o hudební doprovod se již tradičně postarali studenti Gymnázia Kladno, kteří představili písně Osvobozeného divadla. Našimi čestnými hosty byli také (ne)obyčejní hrdinové současnosti – zástupci Armády ČR, Policie ČR, Hasičského záchranného sboru ČR a Zdravotnické záchranné služby, jejichž posláním je chránit naše bezpečí a životy.

Před vlastním křtem audioknihy „Lidická vzpomínání“ se uskutečnilo slavnostní rozloučení s výstavou „Hrdinové. Příběhy odvahy a zrady v obrazech akademické malířky Zdenky Landové“, která byla v letních měsících instalována v podloubí u muzea Památníku Lidice.

Audiokniha „Lidická vzpomínání“ je od 23. října 2024 dostupná pro všechny zájemce na webu www.audioteka.cz.

POZVÁNKA NA LISTOPAD

LIDICKÉ ZIMNÍ VEČERY
2024/2025

13. LISTOPADU 2024
OD 18:00 V LIDICKÉ GALERII
KŘESLO PRO
PHDR. ZUZANU PETEROVOU

*Život je nádherný, život je něco báječného.
Záleží jen na mně, jestli je život dobrý,
na mně, ne na životu.*

VEČEREM PROVÁZÍ JANA VRZALOVÁ | KLAVÍRNÍ DOPROVOD MARTIN FILA

LIDICE
VSTUPNÉ 150 Kč | REZERVACE: GALERIE-RECEPCE@LIDICE-MEMORIAL.CZ | TEL: 312253702

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

VÁNOČNÍ KONCERT
PROSINEC 11 18:00
JITKY ZELENKOVÉ
V LIDICKÉ GALERII

LIDICE
VSTUPNÉ 150 Kč | REZERVACE: GALERIE-RECEPCE@LIDICE-MEMORIAL.CZ | TEL: 312253702

POZVÁNKA NA LISTOPAD

52. Mezinárodní dětská výtvarná
výstava Lidice 2024

Oceněné práce dětí ze 63 zemí světa na téma

Karavana

Trvání výstavy:

30. 5. 2024 – 2. 2. 2025

KŘESLO PRO PETRA ČTVRTNÍČKA

LIDICKÉ ZIMNÍ VEČERY 2024/2025
16. ŘÍJNA 2024
LIDICKÁ GALERIE, 18:00

HLEDÁME NOVÝ TERMÍN!

„POVODŇOVÁ“ SBÍRKA PRO OBEC BRANTICE

Text: Veronika Kellerová, starostka obce

Vážení a milí občané, jak všichni dobře víme, v měsíci září zasáhly Česko silné deště, kvůli nimž bojovaly a stále ještě bojují mnohé regiony s povodněmi a jejich následky. Velká voda zasáhla zejména moravské kraje. Mnozí jejich sílu přirovnávali k ničivým povodním v letech 1997 a 2002.

I v naší obci se zvedla vlna solidarity a lidickým občanům nebyl lhostejný osud lidí postižených letošní povodní. Reakce na vyhlášení povodňové sbírky na pomoc slezské obci Brantice byla velmi rychlá a pozitivní, za což vám všem patří velké poděkování.

Obec Brantice jsme vybrali na základě doporučení paní Michaely Indrákové, která obec zná, žijí tam její příbuzní a trávila tam letní prázdniny.

A jakým obnosem nakonec přispějeme na obnovu Brantice?

Celková částka je 68.652,- Kč.

- 3.202,- Kč dobrovolné vstupné z představení František z Assisi
- 17.750,- Kč vybral mezi svými členy spolek Lidice Memory
- 20.000,- Kč přispěje z rozpočtu obec Lidice
- 27.700,- Kč peněžité dary občanů Lidic

Po dohodě s paní starostkou Brantice paní Jiřinou Heinischovou budou peníze zaslány na účet její obce.

Paní starostka mi kladla na srdce, abych občanům vyřídila, že jsou velmi potěšení, dojatí a váží si našeho daru.

ZPRÁVY Z MEMENTA LIDICE, O.P.S. - OÁZY

Text: Michaela Indráková

Milí spoluobčané, podzimní počasí je zatím nádherné, a tak si stále užíváme slunečných dní a věříme, že nám to ještě nějaký čas vydrží. I kdyby ale podzim ukázal i svou druhou tvář, tak u nás v Oáze si můžete zpříjemnit chvíle za každého počasí.

Opět Vás v rámci „Literární kavárny 2024“ zvou na cestovatelskou besedu s panem Jiřím Emingerem, tentokrát o Japonsku. Krátce nato také na Svatomartinskou poutní mši, kterou pořádáme v sobotu 9. listopadu k příležitosti svátku Svatého Martina. Aby nebylo besed málo, připravili jsme ve spolupráci s Veřejnou knihovnou Lidice ještě povídání s Lenkou Martínkovou o jejím putování Srbskem. Samozřejmě i s promítáním fotografií.

Dále bych Vás ráda srdečně pozvala na tradiční předvánoční výstavu. Čtete dobře. Už je to zase tady. Zdá se Vám to brzy? Mně také, ale čas letí a Advent se opět blíží. Výstava se bude konat v již tradičním termínu o prvním adventním víkendu. V loňském roce nás velmi těšilo, že řada návštěvníků si přišla do Oázy nejen prohlédnout vystavené výrobky, ale i trochu popovídat, setkat se, nasát atmosféru a naladit se na nadcházející sváteční období. A tak i letos budeme na výstavě dělat vše pro to, abyste měli důvod se zastavit a lehce se zdržet – připravíme občerstvení, uvaříme Vám dobrou kávu. I svařáček bude k zakoupení ☺ Pro děti nabídneme možnost si něco vyrobit (zdarma nebo za cenu materiálu). A to třeba vánoční ozdoby z korálek, vánoční přání, vystřihovánky nebo si nazdobit perníček či svíčku. Trpěliví návštěvníci by si mohli vyzkoušet vytvořit i polaz (koule zdobená mechem, křížalami, papírky, oříšky, hrozinkami apod. - zkrátka originální a krásný výtvar, který může zdobit domácnost po velkou část roku). Věříme, že kdo k nám na výstavu zavítá, nebude litovat.

V listopadu budeme samozřejmě dále cvičit jógu a k dispozici jsou i masáže.

Dále se těšíme v rámci projektů setkání dětí se seniory na návštěvu dětí ze ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad. Společně s nimi (za podpory Mikroregionu Lidického potoka)

vyrobíme ozdoby na vánoční stromečky, upečeme nějaké cukroví a vyrobíme nádherné vánoční svícný.

Přeji Vám krásné podzimní dny a těším se na viděnou nejen v domě Oáza.

PROGRAM V OÁZE LIDICE – LISTOPAD 2024

➤ CVIČENÍ JÓGY

v pondělí od 18:30 do 19:30 v termínech: 4/11, 11/11, 18/11, 25/11

➤ MASÁŽE V OÁZE

v pondělí od 08:00 – 17:00 hodin,

nutno objednat na tel. Čísle 604 851 705, pan Holík

➤ LITERÁRNÍ KAVÁRNA 2024

(ne)pravidelný cyklus, tentokrát v úterý 5. 11. 2024 od 14:00 hodin

Cestovatelské zážitky Jiřího Emingera: Japonsko

Japonsko je nejen zemí vycházejícího slunce, ale také vysoce rozvinutá a bohatá průmyslová země, známá zejména špičkovou elektrotechnikou. Mimo to se ovšem v Japonsku nachází i velké množství velmi starých historických památek.

➤ SETKÁNÍ S KNIHOVNOU A LITERÁRNÍ KAVÁRNA 2024

(ne)pravidelný cyklus, tentokrát v pátek 8. 11. 2024 od 17:30 hodin

Cestovatelské zážitky Lenky Martínkové: Srbsko

➤ VENKOVNÍ VÝSTAVA VÁNOČNÍCH STROMEČKŮ

od 29. 11. 2024 do 5. 1. 2025

Vánoční stromečky budou opět nazdobeny v různých stylech a budou přenádherně svítit.

➤ PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJNÍ VÝSTAVA

v pátek 29. 11. 2024 od 14:00 – 19:00 hodin

v sobotu 30. 11. 2024 od 09:00 – 18:00 hodin

v neděli 1. 12. 2024 od 09:00 – 16:00 hodin

Těšíme se na adventní dílničky, povídání při výborné kávě a můžete si zakoupit drobné vánoční dárky nejen naší výroby. A také adventní věnce a svícný žáků ZŠ

Buštěhrad. Dále různé

ozdoby na vánoční stromeček a také bude něco připraveno k mlsání. Cukrové a medové perníčky a výrobky Fair Trade.

Ze srdce Vám všem přeji krásný podzim a začátek Adventu.

CESTOVATELSKÉ BESEDY V OÁZE – V LISTOPADU JAPONSKO A SRBSKO

Text: Michaela Indráková, Jiří Černý

V říjnu jsme v Oáze měli možnost vyslechnout závěrečný třetí díl povídání **Jiřího Emingera** o Jordánsku. Všechna tři odpoledne věnovaná Jordánsku přinesla velmi poutavé vyprávění nad fotografiemi s představením této pro nás poměrně neznámé země. Jak už se stává u tohoto cestovatelského cyklu pravidlem, ohlasy návštěvníků byly velmi pozitivní. A jelikož pan Eminger má v zásobě ještě celou řadu zemí, které navštívil a k nimž má připravené promítání výběru svých fotografií a vyprávění, rád vyhověl prosbám o další besedu slibující vyvážený mix zajímavostí, poučení a i třeba úsměvných zážitků.

Publikum si odhlasovalo, že v listopadu v Oáze představí další asijskou zemi, tentokrát však z úplně jiné části tohoto kontinentu – a sice **Japonsko**. Jak sám předznamenal, jedná se o zemi, která je ve světě známá moderní technikou a elektronikou. Ale zároveň je to země s velmi starou historií a starobyklou kulturou, se spoustou památek a starých zvyků. Při dalším setkání z cyklu „Literární kavárna 2024“ s Jiřím Emingerem je tedy opět na co se těšit.

V úterý 5. 11. 2024 od 14:00 hodin v Oáze.

První listopadový týden bude cestovatelsky nabitý, neb hned v pátek 8.11.2024 do Oázy po roce zavítá Lenka Martínková, která naváže na svou zdařilou loňskou přednášku věnovanou Bosně. Letos v září Lenka putovala Srbskem, a tak se hned zatepla s námi podělí o své zážitky z cest s batohem na zádech. I v případě této besedy si můžeme být jistí, že uvidíme krásné fotografie (především přírody a hor) doplněné o spoustu informací a cestovatelských zážitků z této balkánské země. Tato akce je pořádána ve spolupráci s Veřejnou knihovnou Lidice a i při ní bude na místě zajištěno drobné občerstvení a hlavně pohodová atmosféra.

Věříme, že každá z besed si najde své vděčné posluchače a těšíme se na setkání s Vámi.

POZVÁNKA: ZAMYKÁNÍ STUDÁNKY

Rádi bychom vás pozvali na akci zamykání studánky, která se může konat díky obrovskému kusu práce pana Kovačička, jenž tuto studánku obnovil.

V neděli 24. 11. 2024 od 14:00 hodin proběhne zamykání studánky, můžete se těšit na pohoštění i kulturní program.

Všechny informace dostanete včas do svých poštovních schránek.

Reklama tiskárny

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Otevřeno: středy od 15:30 do 17:30 hodin.

Nabídka knih všech žánrů. V případě potřeby donáška až do domu.
Během listopadu očekáváme nový soubor knih výměnného fondu.

Pátek 8.11. od 17:30 „Setkávání s knihovnou“ - cestovatelská beseda s promítáním fotografií: Lenka Martínková: Putování Srbskem. Koná se v Oáze Lidice.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Jirka Černý a Míša Indráková, knihovna.lidice@email.cz

Lidický zpravodaj č.11/2024. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2024 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: <http://www.obec-lidice.cz/>. Místo vydání: Lidice Připravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 23.10.2024

Roznášku v obci zajišťuje Jaruška Černá. ♥

Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu